

ved et kvartalsskifte, er at sikre, at alle indkomstperioder beskattes, og at intet indkomstår springes over. Som konsekvens af ophævelsen af selskabskattelovens § 10, stk. 2, nr. 2 og 3, ophæves § 36.

Til § 18

Til nr. 1

I tilfælde, hvor den skattepligtige er afgået ved døden, er oplysningerne om afdødes økonomiske forhold overgået fra afdøde til skifteretten, dødsboet, arvingerne eller en efterlevende ægtefælle.

Efter skattekontrollovens § 6 C, stk. 1, skal skifteretten, bobestyreren, privatskiftende arvinger eller en efterlevende ægtefælle efter anmodning give skattemyndighederne oplysninger, der har betydning for afgørelsen af, om afdøde har været skatteansat korrekt, dvs. for indkomstår, hvor der allerede er foretaget en skatteansættelse.

Der er imidlertid behov for, at skattemyndighederne også kan indhente oplysninger om afdødes økonomiske forhold for indkomstår, hvor der endnu ikke er foretaget en skatteansættelse. Det kan være indkomståret før dødsfaldet i tilfælde, hvor dødsfaldet ligger først på året, eller tiden fra indkomstårets begyndelse frem til dødstidspunktet.

§ 6 C, stk. 1, foreslås omformuleret, således at der tilvejebringes hjemmel til at indhente de nødvendige oplysninger om afdøde frem til dødsfaldet.

Til § 19

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i § 12, nr. 1 og 3.

Til § 20

Til nr. 1

Ifølge § 3, stk. 2, i lov om skattefri virksomhedsomdannelselse skal selskabets første regnskabsperiode - første driftsperiode, hvis der er tale om et skuffeselskab - løbe fra omdannelsesdatoen (d.v.s. den dag, der følger efter statusdagen for sidste årsregnskab i den personligt ejede virksomhed), og den skal udgøre 12 måneder. Denne regel gælder også, hvor overdragelse sker til et allerede stiftet selskab. Hvis dette selskabs regnskabsår er forskelligt fra den oprindelige ejers, er det derfor nødvendigt at omlægge selskabets regnskabsår.

Efter de *gældende regler* i § 3, stk. 3, kan Ligningsrådet dog i særlige tilfælde fravige kravet om, at selskabets første regnskabsår skal udgøre en periode på 12 måneder.

Det *foreslås*, at kompetencen til at træffe afgørelse efter § 3, stk. 3, overføres til skatteministeren. Ifølge

den under nr. 3 foreslåede nye § 8 a kan skatteministeren bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter loven. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Det er tanken ved udlægningsbekendtgørelse at udlægge kompetencen til at træffe afgørelse efter § 3, stk. 3, til den skatteansættende myndighed. Er den skatteansættende myndighed en told- og skatteregion eller en kommune, skal afgørelsen kunne indbringes for Told- og Skattestyrelsen, men ikke til anden administrativ myndighed.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring. Der henvises til bemærkningerne til § 10. Ændringerne tydeliggør, at salg af aktier til det udstedende selskab, der medfører, at der skal foretages en avanceopgørelse, jf. forslaget til ligningslovens § 16 B, stk. 4, er omfattet af 1. pkt. i virksomhedsomdannelseslovens § 4, stk. 5, hvorefter en negativ anskaffelsessum indgår ved opgørelsen af den skattepligtige avance. På samme måde er udlodninger, der omfattes af den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 A, stk. 3, således at de indgår i en avanceopgørelse, omfattet af 1. pkt. i virksomhedsomdannelseslovens § 4, stk. 5. Det betyder, at en negativ anskaffelsessum skal indgå i avanceopgørelsen. Det foreslåede 2. pkt. i virksomhedsomdannelseslovens § 4, stk. 5, omfatter afståelsessummer, der ikke indgår i en avanceopgørelse. 3. pkt. i § 4, stk. 5, omfatter udlodninger i forbindelse med kapitalnedskrivninger, der behandles som udbytte, og som derfor ikke indgår i en avanceopgørelse. I begge tilfælde lægges en evt. negativ anskaffelsessum til. Der er ingen realitetsændringer heri i forhold til gældende ret.

Til nr. 3

I forbindelse med, at kompetencen til at træffe afgørelse efter lovens § 3, stk. 3, foreslås flyttet fra Ligningsrådet til skatteministeren, jf. ændringen under nr. 1, foreslås indsat en ny § 8 a, hvorefter skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelse efter den pågældende lov, og hvorefter ministeren kan fastsætte regler om adgang til klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelsen svarer til den bestemmelse, der ved lov nr. 59 af 7. februar 1990 (Klageafkortning) blev der i en række skatte- og afgiftslove.